

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[27 Μαρτίου (Πέμπτη) 1880.]

«ταί μάλιστα, ἠθικῶς ἐξεταζόμενοι, εἶχον κοινόν τινα χαρακτήρα μεταξύ προαγωγῆς καὶ ἐπαίτου. Ἄλλα καὶ τὸ φρατριαστικὸν πνεῦμα οὐδὲν ὀλίγως ὥκνησε νὰ ὠφελῆθῃ ἐκ τῆς «τοιαύτης αἰσχρᾶς φιλολογικῆς συμμορίας».

Ἄλλ' ἐνῶ ὁ Μακρίδης, διὰ τῆς καυτικότητος αὐτοῦ γλώσσης, στιγματίζει ὡς πλῆγην καὶ αἰσχρὸς ἔθνη-κὸν τὴν κρατὶ τὸν δέκατον ἑβδόμον αἰῶνα ἐν Ἀγγλίᾳ ἐνσκηψάσαν ἑλαφρὴν φιλολογίαν, τὴν ὁποίαν οἱ συμπατριῶται τοῦ εἶχον ἀπομιμηθῆ, ὡς καὶ ἡμεῖς, ἐκ τῆς γείτονος αὐτῶν χώρας, παρηγορεῖ ἀφαιρέτως τὸν ἀναγνώστην, ἐπιλέγων: «Συγγρόνως ὁμοίως τότε ἡ ἀγγλικὴ μεγαλοφυΐα ἠγαλλήθη εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ἐκείνην ἐπαρυστάσαν, ἣτις θέλει πάντοτε ὑπερέχει μεταξὺ ὄλων τῶν ἐξαιρέτων ἔργων τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦς. Ὁ Βάκων ἔσπειρε τὸν ἀγαθὸν σπόρον εἰς ἔδαφος ἄγονον, καὶ ἐν καιροῖς δεινοῖς» δὲν ἐπερίμενε λοιπὸν ταχὺν θερισμόν. «Ἐνεκα τούτου, διὰ τῆς τελευταίας αὐτοῦ διαθήκης, πανηγυρικῶς ἐκκληροδότησε τὴν φήμην τοῦ ἑαυτοῦ ὀνόματος εἰς τὸν προσεχῆ αἰῶνα. Ἐπὶ δὲ ὁλόκληρον γενεὰν ἡ φιλοσοφία τοῦ βραδέως ἐβλάστανεν, ἐν μέσῳ τοῦ θορύβου τῶν πολεμίων καὶ τῶν προγραφῶν, καλλιέργουμένη μόνον ὑπὸ ὀλιγίστων διακεκριμένων ἀνδρῶν. Ἄλλ' ἐνῶ αἱ φατρίαι ἐφιλονεύουν μεταξὺ τῶν τῶν ξηρούσαν, σοφοὶ τινες, βδελυσσόμενοι τὴν τοιαύτην πάλιν, ἀφιερώθησαν εἰς ἔργον εὐγενέστερον, τοῦτέστιν εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἀνθρωπίνης κυριαρχίας ἐπὶ τῆς ὕλης, μόλις δὲ ἡ ἡσυχία ἀποκατέστη, οἱ διδάσκαλοι ἐκείνοι εὗρον ἐτόιμους καὶ προσεκτικὸς ἀρσενάς... Οἱ πολιτευόμενοι κυρίαν εἶχον ἐνασχόλησιν τὴν κατασκευὴν πολιτευμάτων μετὰ ἡ ἀνευ ὑπερτάτης ἀρχῆς, μετὰ ἡ ἀνευ κληρονομικῆς ἢ ἐκλεκτῶν, ἐνιαυσίων ἡισοβίων, γερουσιαστῶν. Καὶ δύνανται τις εἰπεῖν, τίποτε δὲν λησμονήθη ἐκ τῶν τοιαύτων συνταγματικῶν σχεδιασμάτων ὀνομασθεῖσαι, ἱεραρχία πολιτικᾶ, ἱερομορφία, ὄλαι, τελοσπάντων, αἱ λεπτομέρειαι τοιαύτων φαντασιωδῶν κυβερνητικῶν κατασκευασμάτων εἶχον προνοηθῆ μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ πολεμάρχου, καὶ αὐτοῦ τοῦ φυλάρχου, καὶ αὐτοῦ τοῦ λόρδου στρατηγῶν οὐδὲ παρημελήθησαν αἱ ἐρυθραὶ καὶ αἱ πράσιναι κάλπαι, καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσοῦ σφαιρίδια τῆς ἐκλογῆς, καὶ αἱ σολαὶ καὶ οἱ πῖλοι τῶν ἀρχόντων, καὶ τὰ σύμβολα τῶν κοινωνικῶν τάξεων, καὶ ἄλλα παρόμοια μικρολογήματα, περὶ τὴν συζήτησιν τῶν ὁποίων ἐνηχολήθησαν ἄνδρες δεξιῶν καὶ λόγιον... Ἄλλ' οἱ καιροὶ ἐκείνοι τῶν τοιαύτων μοριῶν εἶχον παρέλθει, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς μεταβολῆς, μὴ εὐχαριστούμενον πλέον εἰς τὰς πολιτικὰς κσευωρίας, ἐρριφθὲν ἀράττητον εἰς τὰς φυσικομαθηματικὰς ἐπιστάμας. Τὸ ἔτος 1660, ἐποχῆ τῆς παλινορθώσεως τοῦ ἡμετέρου ἀρχαίου πολιτεύματος, εἶδε τὸν θρίαμβον τῆς νέας φιλοσοφίας. Τότε ἰδρῶθη ἡ βασιλικὴ ἐκείνη ἐταιρεία, ἡ τοσοῦτον ἐνδύθως ὑπερτεήσασα ὅλας τὰς διαπρεπεῖς καὶ σωτηριεὺς μεταρρυθμίσεις. Ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν αἱ πειραματικαὶ ἐπιστήμαι ἐγένοντο τοῦ σαρμού, καὶ τὸ δημόσιον πνεῦμα ἤρχισε νὰ ἐνασχολῆται περὶ τὴν ἔρευναν τῶν φυσικῶν φαινομένων. Ἄντι τῶν ὀνειρων περὶ εὐρέσεως κυβερνήσεως τελείας, πάντες ὠνεροπόλουν τὸν ἀνθρωπὸν ὄστις ἤθελε δυνθῆ νὰ πετάξῃ ἀπὸ τοῦ Πύργου τοῦ Λονδίνου εἰς τὴν Μονὴν τὸ Οὐεστμίνστερ, καὶ πάντες ἐφαντάζοντο τὸ μετὰ διπλῆς τρόπιδος πλοῖον, τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ σωθῆ ἀπέναντι καὶ τῶν βιασιτέρων τρικυμιῶν. Πρῶτην ἤδη φορὰν ὄλαι αἱ κοινωνικαὶ τάξεις καὶ ὄλα τὰ κόμματα, συνεννοηθέντα καὶ συμπράξαντα, μετέσχον τοῦ γενικοῦ τούτου αἰσθηματος, καὶ ἕκαστος ἐπράξε τὸ καθ' ἑαυτὸν πρὸς εὐδῶσιν τῆς φιλοσοφίας τοῦ Βάκωνος. Καὶ αὐτοὶ οἱ δικασταὶ ὑπέκλεπτον στιγμὰς τῆς δημοσίας αὐτῶν ὑπηρεσίας, ὅπως συνεργασθῶσιν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν φυσικομαθηματικῶν ἐπιστημῶν. Καὶ οἱ ποιηταὶ! Καὶ αὐτοὶ ἀκόμη ἤρχισαν τότε νὰ ψάλλωσι τὴν ἔλευσιν τοῦ «χρυσοῦ αἰῶνος».

Ἀφίκετο εἰς Πάτρας ὁ ἐν Βερολίνῳ κλεινὸς καθηγητῆς κ. Ἐρν. Κούρτιος μεταβαίνων ἵνα ἐπιθεωρήσῃ τὰς ἐν Ὀλυμπία γινόμενας ἐργασίας. Μετὰ τοῦ Κουρτίου μετέβησαν εἰς Ὀλυμπίαν καὶ οἱ ἀρχιτέκτονες Ἄδλεο καὶ Κάουπερ, ὧν ὁ ἕτερος εἶνε ἐντεταλμένος νὰ καταμετρήσῃ τὸν Ὀλυμπικὸν χῶρον. Ὁ ἐπὶ μικρὸν ἐπικρατήσας φόβος μήπως διακοπῶσιν αἱ ἀνακαρπᾶ, ἤθηθ' ἐκ τοῦ μέσου, ἀφοῦ ὁ γηραιὸς ἀυκοκράτωρ Γουλιέλμος προσήνεγκεν ἐξ ἰδίων 100,000 φράγκων πρὸς ἐξακολούθησιν αὐτῶν.

Χθὲς, περὶ τὴν 1 μ. μ. ὥραν, ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ἡ βασιλίσσα ἔτεκεν αἰσίως κόρην ὀνομασθεῖσαν Ὀλυγαν. Ἡδὲ οἱ μὲν βασιλοπαῖδες εἰσι τρεῖς, Κωνσταντῖνος ὁ διάδοχος, Γεώργιος, Νικόλαος, τρεῖς δὲ καὶ αἱ ἡγεμονίδες Ἀλεξάνδρα, Μαρία - Μαγδαληνὴ καὶ ἡ νεογέννητος Ὀλυγα. — Ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐορτῇ τῆς 25 Μαρτίου ἐτετέλεθη τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην δοξολογία ἐν τῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως. Ἀπὸ τῶν ἀνακτόρων μέχρι τοῦ ναοῦ ἐκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ ἦσαν τεταγμένα τὰ διάφορα στρατιωτικὰ σώματα, πλῆθος δὲ λαοῦ ἐπλήρου τὴν ὁδὸν Ἐρμού καὶ τὴν Πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. Περὶ τὴν 10 ὥραν μετέβησαν εἰς τὸν ναὸν οἱ ὑπουργοὶ, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων Δυνάμεων, τὸ Προεδρεῖον καὶ ἡ μεγάλη πρέσβευσις τῆς Βουλῆς, οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν ἐν Παιραεῖ ὀμοούτων ξένων πολεμικῶν πλοίων καὶ αἱ στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαὶ. Μικρὸν μετὰ ταῦτα μετέβη εἰς τὸν ναὸν καὶ ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς μετὰ τῶν βασιλοπαίδων ἐν στολῇ στρατηγοῦ, ἀμείσως δ' ἐτετέλεθη ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἡ δοξολογία. Τὴν ἑσπέραν ἐδόθη ἐν τοῖς ἀνακτορίσι γεῦμα εἰς ὃ παρεκάθησαν οἱ ἐπιζῶντες ἀγωνισταὶ τοῦ 1821, οἱ ὑπουργοὶ, τὸ Προεδρεῖον καὶ ἡ πρέσβευσις τῆς Βουλῆς, πολλοὶ βουλευταὶ καὶ αἱ ἀνώτεροι ἀρχαὶ ἐφωταγωγῆθησαν δὲ τὰ δημόσια καὶ πολλὰ τῶν ἰδιωτικῶν καταστημάτων. — Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς γῆθὲς ἐπερατώθη ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς κατηγορίας κατὰ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ κ. Σ. Πετμεζᾶ. Γενομένης μυστικῆς ψηφοφορίας, ἀπερίφθησαν αἱ προτάσεις τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς περὶ παραπομπῆς εἰς τὸ εἰδικὸν δικαστήριον τοῦ πρώην ὑπουργοῦ. — Ἐκ Λαμίας, Χαλκίδος καὶ Ἀργινοῦ τηλεγραφήματα διεβιβάσθησαν ἐναυθᾶ συγκαίρως τὴν κυβερνήσιν διὰ τὴν κατάργησιν τῆς δεκάτης καὶ τὴν τροποποίησιν τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου. — Πολὸ πλῆθος προσκυνητῶν συνέβησεν ἐφέτος ἐξ ὄλων τῶν μερῶν εἰς τὴν πανηγύριν τῆς Ἱήνου. Αἰμόπλοια πολλὰ ἐκ Πειραιῶς, ἐκ Σμύρνης, ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἄλλων μερῶν κατέπλευσαν εἰς Ἱήνον πλήρη ἐπιβατῶν. Ἐπλευσε δ' αὐτόθι καὶ ὁ ἀτμοδρόμος «Ἐλλάς» μετὰ λόγου στρατιωτῶν ὅπως λαμπρῶν τὴν ἐορτήν, ἐκ δὲ Σύρου καὶ ὁ μουσικὸς θίασος τῆς Σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν. — Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἀνεγέννησεν ἐν τῷ Βαροβαδείου ἡ κρίσις τοῦ Νικοδημίου ἀγῶνος. Ὁ ἀγὼν οὗτος εἶνε περὶ συγγραφῆς τριῶν βιβλίων, ἅτινα τὸ μὲν νὰ διεγείρωσι τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς τὴν σπουδὴν τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν πρακτικῶν τεχνῶν, τὸ δὲ νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν παρ' αὐτῶν διάδοσιν καὶ ἐμπέδωσιν ὕψιων ἀρχῶν ἠθικῆς. Ἐκ τῶν 8 διαγωνισθέντων ποιημάτων οὐδὲν ἐκρίθη ἄξιον βραβεύσεως. — Ἐν τῇ Ἀροπόλει ἀνευρέθη προχθὲς ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ ἀρχιτέκτονος κ. R. Bohn καὶ ἕτερον ἐπίσης ὄρατον ἀνάγλυφον Νίκης, οὗτον ἐκμαγεῖον εὐρίσκειται ἐν τῷ Μουσείῳ, ἐνῶ ἡγοιστὸ ἐντελῶς ἄχρι τοῦδε ποῦ ἕκιστοι τὸ πρωτότυπον. Εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ὁ κ. Bohn ἀνευρε καὶ κεφαλὴν Ἐρμού καὶ διάφορα τεμάχια ἀγαλμάτων. — Κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν ὑποβληθεῖσαν ἐκθεσιν εἰς τὴν Βουλὴν οἱ καθ' ὄλον τὸ Κράτος φυγόπονοι καὶ φυγόδοκοι ἀνέρχονται εἰς 5,187, ἐξ ὧν 2,537 φυγόπονοι καὶ 2,650 φυγόδοκοι. Ἐξ ὄλων τῶν νομῶν τοῦ Κράτους ὁ τῶν Κυκλάδων αὐθέναι ἀριθμεῖ φυγόδοκον ἢ φυγόπονον, τοὺς δὲ πλείονας ἀριθμεῖ ὁ τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας. — Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν συνελθόντες εἰς σύσκεψιν οἱ τυπογράφοι ἀπεφάσαν κατὰ πλειονοψηφίαν νὰ μὴ ἐργάζωνται τοῦ λοιποῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Κυριακῆς. — Οἱ ἐν Παιραεῖ ἔμποροι καὶ βιομηχάνοι συνελθόντες ἀπεφάσαν τὴν σύστασιν μετοχικῶν καὶ τραπεζικῶν ταμείων πρὸς ἀνομοῆν συντάξεων εἰς ἐμπόρους βιομηχάνους καὶ ἐμποροπλοιάρχους, μείστας καὶ ἐμποροῦπαλλήλους ὅλης τῆς Ἑλλάδος. Ἐπὶ τούτου ἐξελέξαντο δεκαμελὴ ἐπιτροπήν, ἣτις νὰ καταρτίσῃ τὸ καταστατικὸν τοῦ ἰδρύματος. — Ἐν τῇ Βουλῇ ἐξακολουθεῖ ἡ ἐπι τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος συζήτησις — Ἐξαγγέλιον σπάνιον τοῦ Ὁ' αἰῶνος ἐδωρηθᾶ εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς ἡ ἐν Θήρᾳ Μονῆ τοῦ προσφθῶν Ἡλιοῦ. — Ἐν Μεσολογγίῳ ὑπὸκτοντες δεκαεὺς τις τοῦ πεζικοῦ. — Ἐν Κανθάρῳ ἀπάρχει νῦν εἰς μόνον εὐλογίῶν. — Διατίθει ἐν Ἀθήναις εἰς τῶν διεσθυτῶν τῆς Γαλλο-αἰγυπτιακῆς Τραπεζῆς πρὸς ὑπογραφήν τῆς μετὰ τῆς Ἑθ. Τραπεζῆς συμβάσεως.